

Voluntaris de la brotxa

Sant Josepmaria afirmava que un dels aspectes de la caritat consisteix en “fer la vida més agradable als altres”. Una manera de dur-ho a terme és pintant la casa d'una persona que no pot permetre-s'ho. Així ho han fet a l'Associació Universitària Alazores, impulsada per persones de l'Opus Dei a Màlaga (Espanya).

16/08/2004

Quan s'entra en el pis de Concepción Bueno, el primer que salta a la vista és que li fa falta una mà de pintura. Concepción té 73 anys i està afectada d'una artrosis que li impedeix estar dreta. En el seu estat és difícil imaginar-se-la pintant una casa. Encara que pogués fer-ho no tindria diners per pagar els materials. Ella parla en pessetes. Afirmar que la seva pensió arriba a les 65.000 però que ja en paga 43.000 només en concepte de lloguer.

No li falten llavors requisits per a ser inclosa dins el programa brotxa solidària. La iniciativa s'ha valgut de 30 joves voluntaris malaguenys per a netejar i pintar les cases de persones amb pocs recursos. La majoria són estudiants universitaris amb algun que altre professor. Aquesta és la segona vegada que es fa a Màlaga. Un dels coordinadors dels treballs, Javier García Rull, afirma: “L'any

passat vam fer 8 cases. Aquest any esperem arribar a deu”.

Vestit amb una granota blanca, Andrés Aragón, de 18 anys, retira mobles per netejar abans de pintar una paret. Vol estudiar Enginyeria de Camins: “No hi ha límit d'edat per a treballar. El mínim són 16 anys perquè és un treball dur, però a partir d'aquí pot participar qui vulgui”, assenyala.

Aragó, com la majoria d'aquests pintors ocasionals, ha conegut la iniciativa a través de l'Associació Universitària Alazores, impulsada per persones de l'Opus Dei. El grup canalitza les ajudes de l'ONG Cooperació Internacional, impulsora del projecte, i d'empreses que aporten recursos de forma gratuïta. Pintures Andalucía ha regalat la matèria primera, 330 quilos de pintura blanca; l'empresa de lloguer de cotxes Avis ha prestat una

furgoneta i Pinsur ha ofert assessorament tècnic.

Les jornades de treball del voluntari van des de les deu del matí a les sis de la tarda. Una labor a la qual no ajuden les temperatures estiuenques. El termòmetre supera amb facilitat els 30 graus centígrads. Malgrat la calor, l'elecció del mes està fonamentada. “Juliol és un mes de vacances en el qual encara hi ha molta gent per aquí”, aclareix García Rull.

L'Ajuntament de Màlaga ha col·laborat en el projecte seleccionant, a través dels serveis socials, les llars més necessitades.

“Pinteu-me abans el saló perquè pugui estar allí mentrestant”, diu Concepción. “Com vostè vulgui donya Conxa”, li respon el voluntari. La dona duu vivint 5 anys en el seu pis del carrer Amargura en el centre de la ciutat. Té una extensió de 70

metres quadrats. Abans havia passat prop de 20 en una barraca. En lloc del caminador habitual, els seus recursos només li donen per a caminar recolzant-se en una cadira de vímet.

Mentre cuina asseguda davant d'un petit fogó elèctric, Aragón i dos companys arrossegueu mobles que no s'havien mogut en anys. Darrere d'un sofà apareix alguna carta solta sense la seva baralla o l'estampa d'algun sant. El voluntari és reincident: “Aquest any, les cases que ens vam trobar estan millor. L'any passat, vam veure parets totalment negres i algunes amb forats”, diu.

Tots els pintors solidaris coincideixen que la major satisfacció és ajudar als altres. Quan els joves acabin el seu treball, Concepción seguirà vivint a Amargura, però en la seva casa entrarà més llum que l'any passat.

J. Carlos Flores / El País16 de
juliol de 2004

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/voluntaris-de-
la-brotxa/](https://opusdei.org/ca-ad/article/voluntaris-de-la-brotxa/) (28/03/2026)